

РЕШЕНИЕ

№ 2198

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **11259** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 27683 от 19.12.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 41430 от 03.11.2011 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от мл. Юрисконсулт Х. А.-Н., процесуален представител на ТД на НАП С. с адрес: [населено място], [улица] против Решение от 10.10.2010г. по НАХД № 8357/2011г. на СРС, НО, 98-ми състав, с което е отменено наказателно постановление №1103-0025/07.04.2011г. на Директора на офис „Възраждане”, ТД на НАП [населено място]. Със санкционния акт на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500лв. за нарушение на чл.125, ал.5 вр.ал.1 от ЗДДС.

В жалбата се сочи, че оспорваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Неправилно въззивната инстанция е приела, че са налице условията за приложение на чл.28 от ЗАНН по отношение на извършеното нарушение. Нарушението е формално и вредоносен резултат не е необходим.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк.Н. с пълномощно. Моли да се отмени решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно.

Ответникът, [фирма], редовно уведомен, се представлява от управителя И. А..

Моли се постанови решение, с което да се потвърди решението на СРС.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна и иска решението на СРС да бъде оставено в сила.

Настоящият съдебен състав, след като съобрази доводите на страните, събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения 14-дневен преклузивен срок от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е изцяло неоснователна. Съображенията за това са следните:

Въз основа на събраните в хода на въззивното производство доказателства се установи, че [фирма] е данъчно задължено лице по смисъла на чл.3 от ЗДДС и като такава следва да подава справки-декларации по ЗДДС в отчетните регистри до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася.

На 15.03.2011г. е офис „Възраждане” на ТД на НАП – С. била подадена справка-декларация по ЗДДС на дружеството за периода 01.02.2011-28.02.2011г. чрез представител на дружеството. Декларацията била приета чрез Протокол № 2203-1014528/15.03.2011г., при което се установило, че подадената декларация е просрочена с един ден от законоустановения срок, който бил до 14.03.2011г. включително.

За констатираното административно нарушение бил съставен АУАН против дружеството. Въз основа на него по-късно било издадено и НП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500лв.

Съгласно чл.218, ал.1 от АПК касационната инстанция обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението на районния съд. Предвид това настоящият съдебен състав следва да изследва дали е налице неправилно приложение на материалния закон при постановяване решението на въззивната инстанция.

Относно АУАН и санкционния акт са правилни изводите на въззивната инстанция за тяхната законосъобразност и правилност- АУАН е съставен от оправомощено (компетентно) лице, актосъставителят е спазил срока по за издаването му, АУАН е бил издаден при цялостно спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон.

С оглед данните по делото съдът приема, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение. Последното е било констатирано, безспорно доказано и необорено. Дружеството е изпълнило задължението си към ТД на НАП извън законоустановения срок за това, като е закъснял с един ден. В тази насока правилни са изводите на въззивната инстанция, че независимо от формалното извършване на административното нарушение, не следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя, тъй като е налице хипотезата на чл. от ЗАНН. Според последната за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за наличие на маловажност на административното нарушение подлежи на съдебен контрол. Извършеното нарушение от страна на дружеството е за първи път и, въпреки че то е извършено формално, не води до съществено засягане на обекта на защита от закона. От деянието не са настъпили съществени общественоопасни последици, които да

засягат републиканския бюджет. Извън факта на формалното извършване на нарушението няма настъпили вредни последици, а само незначителни такива.

Правилно въззивният съд е отчетел и обстоятелството за положените усилия от страна на нарушителя да спазва законоустановения срок за изпълнение на задължението си, което говори за добросъвестност и желание на данъчния субект да спазва закона.

Настоящият съдебен състав намира решението на въззивната инстанция за напълно законосъобразно и правилно. Правилно районният съд е приложил материалния закон, считайки че са налице предпоставките за прилагане на чл. от ЗАНН за маловажност на деянието.

Оспорваното решение, предмет на настоящото производство, е постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон, като са отчетени всички относими по делото факти и обстоятелства, известни от събраните в хода на въззивното производство доказателства.

По изложените съображения настоящият съдебен състав не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, II-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.10.2010г. по НАХД № 8357/2011г. на СРС, НО, 98-ми състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.